

Виходить по Львову що Сороды  
Субота (коже русинъ сказъ) о  
такъ бажанія по погодній. Літер. залі  
записъ по 2 штат. аркушъ кожного  
лісту въ пошт. для кожного листа.  
Редакція, адміністрація і експо-  
зиція лісту. У узага Академія.  
При листу, поштка і реєстрація  
записъ пересилати підъ адресою:  
У узага Академія.  
Листові не спираються тільки на  
Предметного кіно стоять 10 кр. а. в.  
Предметного кіно стоять 10 кр. а. в.

Редакція, адміністрація і  
експозиція „Діло“ віршилася сть  
після 10 л. листа с. р. въ каменю при  
улиці Академічній підъ ч. 8, ку-  
ті просвіти адресувати всій листи, по-  
силати въ реєстрації.

### Польська теорія а польська практика.

Доїтъ честь передъ торжествомъ  
Київ-Методіївськимъ въ Римѣ всѣ поль-  
ські газети въ одній голосъ трубили въ  
наші трубы о томъ, що тое славянсько-  
християнство має для Славянъ ви-  
домъ лише переконаніе і обрядове, але  
християнській наложникъ до Риму буде  
представити федерація всіхъ австрійськихъ  
Словинъ одну цѣльстю, буде початкомъ  
австрійского панславізму католицкого въ  
принципіально до російського пансла-  
ви. Розумѣєть, що польські газеты  
въ газетії въ такожъ польській і  
українській велику нагу відали и на то,  
що всіма подорожъ до Риму на Київ-  
Методіївське торжество приверне зго-  
дні въ газету відміну межи обома славян-  
ськими народами и Галичинѣ — межи  
Словинами і Польскими. Однакожъ вже не-  
редъ подорожъ відмінили мы изъ біль-  
шої польській газети, що Польки на-  
до при той случаю беруть Русинівъ  
за свою співбу; и въ отамбіть ихъ вихо-  
ди, що въ не галицько-руській митропо-  
лії Верхні Сембраторовичи, але польській  
наміть съ іх. Стомаховськимъ на чолвѣ  
домъ Русинівъ до Риму. Якъ жежъ по-  
спішили, що наша досить поважна депу-  
татська панславісткалась такъ въ дорозѣ  
до въ Римѣ підъ виглядомъ народно-  
го місіса самостійно и бѣть никого  
другої відмінилої депутатію, — тоды  
всі польські газети почали відатись  
въ газети і виговорили чинити, що депу-  
татська панславістка буда вже організована, що  
Русини въ позиції будуть бути представ-  
ленії въ позиції Леонора XIII окремо, але  
зі словами Польскими ико Польки — толькожъ  
речи.

О значенні подорожки до Риму на  
Київ-Методіївське торжество всіхъ люде-  
ї парохії відносять гандії. Польки вѣ-  
сь відмінили приписували тому торжес-  
тву наше політичне такъ само и  
що Чехи, теперішніхъ союзни-  
ківъ Польскіхъ. Давніго, се друга рѣчъ.  
На то стояла все при той поглядѣ, що  
народа і торжество мають неспорідно-  
місії звіркове, але значенія якогоє  
життя, безсереднього політичного мати  
и відсутні. Ми знали и знаємо, що  
наша подорожка до Риму Русинівъ съ  
Польскими галицькими (о скілької вспіль-  
ної відміні) не відмінить відношен-  
нія Польскими въ насі въ Галичинѣ  
такъ съ агніємъ не вживися!,  
що наша народна пословиця. Ко-  
жий та вісі бачить її на свій живій  
такъ будь тає подорожка до Риму въ  
такъ будь відміниться наші сумнії от-  
ношно до Польскіхъ, або чи пронизилась  
такъ вісі марія признака, котрабы  
такъ заімствувалася на нішу небудь змі-  
ні. Ізъ вісі въ видоху не слідаю пісоки  
въ ході вісі, щобъ вісі зміні въ  
такъ вісі газеті Русинівъ — а Русинъ за то має  
такъ панславістичні спогади ізъ панславізмомъ  
такъ вісі Академія один народъ славянъ.

# ДІЛО

Предплатна на „Діло“ стоять:  
на п'ять років . . . 8 зл.  
на один року . . . 4 зл.  
на чверть року . . . 2 зл.

на п'ять років 12 зл. на п'ять років 5—  
на один року 6 зл. на один року 2 25  
на чверть року 3 зл. на чверть року 1 25

Предплату належить пересилати  
франко (найлучше поштовими пере-  
кладомъ) до: Адміністрація час. „Діло“.

Оголошенія публікуються по цінѣ  
6 кр. а. в. отъ однієї строчки пілатованої.

Рекламація неоплатана відмін-  
ять порта.

екі будуть управляєні, иль теперъ  
Польки і Чехи, а другі будуть упо-  
льдіїні, иль Словини а єще більша  
Русини, — доти не може бути въ бессідахъ  
о якому тамъ панславізмъ австрійській.  
Въ сегоінімъ „Вѣстнику Европы“, по-  
важнімъ журналі петербургскій, поніклася  
статья „Россія, Австрія и Словиніе“, и  
котрой авторъ на серіо говоритьъ, що  
въ Австрії приготовленій грунтъ підъ  
„панславізмъ“ иль противністю до пан-  
славізму російського. Сего не говорізбы  
біть певно, колибъ відмінна та обсто-  
тельство, на котре мы въ горї вікалими,  
именно, що панславізмъ неможливий  
тамъ, где один Словиніе гністуть другихъ.  
По поворотѣ въ Риму написанъ  
„Przegląd Lwowski“, органъ латинського  
духовенства съдѣючій слова на тему  
згоды съ Русинами: „Powinniśmy kogzy  
stać (sic) z tej sposobności (небольшою по-  
дорожки до Риму), poprzeszaz raz na zawsze  
oskarżać Rusinów o dążność schyzmatycznie  
i branie pieniędzy z Rossyi. Porzucić pa-  
sztwiadły i wykłanianie się z russkich  
księży. To sposobъ wojskowania niegodny za-  
cnej sprawy... Szkalowania zostawmy „Sło-  
wu“ a nienawiść „Dilu“. Тими словами  
органъ католицкій признає, иль глядять  
Польки і Русинівъ, на руске духовенство  
и иль съ ними поступають. Толькожъ  
спроба, чи той покликъ „Prze-  
glad-u Lwowsk-ого“ буде услуханий, чи  
Польки і на даміше иль деси не будуть  
чернити Русинівъ, и ихъ духовенство,  
чи не будуть сипати пашкільядами и  
шіальоніями. Ми увірені въ той, що все буде  
віти старымъ порідкомъ, и не ручимъ за то, чи той самъ „Przegl.  
Lw.“ за місіци, два не помістить ікон  
шіакшильяды, на руске духовенство. Звѣ-  
стно, що у Польскій толькожъ той Русинъ  
грецького обряду чоловікъ честний і  
благонадійний, котрой виречеси ру-  
ского роду и стане gente Polonus въ родѣ  
Черкаського, Савчицького и др. Колиже  
кто побѣдъ свої правоїнності и хочбы  
и найбільшої привезанності до Риму о-  
стає таки Русиномъ, съфідомъмъ своїхъ  
обоняній для рускої народності, той  
вже ворогъ Польскій і польського духо-  
венства. На то маєть доказъ дуже но-  
воні даты.

По сегоініхъ доповірюючихъ вы-  
борахъ въ львівського округа виборчого  
до рады державної и сойму появилася  
въ всіхъ рускихъ часописяхъ дописи  
з жалобами на о. Бублика въ Щирци, що  
біть агитує въ користь польськихъ  
кандидатівъ, ворожихъ рускій народності,  
що ико предсідатель школи підъ  
мѣстечкою для Щирца и приселіть по-  
зволивъ на еграшенну польонізацію ру-  
сихъ дітей въ школѣ и т. д. За о. Буб-  
ликомъ почали вступатися Польки а на-  
вѣть недавно скрушили коню ізъ его  
оборонї лат. свящ. въ Щирци ізъ одній  
львівській польській газетѣ. Се еще не бу-  
довъ ничего великого, хочъ все таї та  
диво нечутане въ галицькій Русі, щобъ  
лат. священикъ вступавши за рускимъ,  
але мы знаходимъ ізъ „Dziennik-u Rospa-  
skiego“ (ч. 169 въ 27 липня с. р.) дописъ  
ізъ Львова, ізъ котрой дописуватель дуже  
обширно занівся о. Бубликомъ и пред-  
ставивъ ѹко ико жертву „grządów paster-  
skich ks. metropolity Sembratowicza“. До-  
пинсь та такъ характеристична, що мы  
мусимъ повести ѹко важкийше ізъ неї  
бодай ізъ переводу рускимъ. „О кілька  
міль въ Львовѣ — пише дописуватель  
— лежить стародавнє мѣстечко Щирець,

кої місто старостинське, ізъ замкомъ  
обороннимъ, захованымъ до сегоініхъ (если  
відомо що значить: chociaż na ruskiej  
ziemi, ale gród polski — starostinski). ... При  
виборахъ Щирець іде все передомъ на  
чолвѣ солінги, голосуючихъ „samodzielni“,  
а що Щирчице „roznopni, wymowni i  
dzielni“, отже порывають за собою цѣль  
погітъ. Коли ізъ лютомъ с. р. відбувається  
виборъ посла до ради державної, то іль  
Щирець погітъ не упавъ ани одній  
голосъ на „świętojurskiego“ кандидата.  
Ноїнайше при виборѣ посла до сойму  
такожъ щирець переніжни вінку въ  
користь кандидата народового централь-  
ного комітету... Консисторъ митропо-  
ліїталійський замисливъ тоды Щирець  
„переробити“ въ висилле до Щирци  
двохъ „wikarych“, котрой заразъ розпочинають  
тамъ „nieczpane dotąd polityczne  
wiczenia“. Головною жертвою тыхъ  
„wicarych“ стався „sędziwy proboszcz ks.  
Aleksy Bublik“, котрой самъ походиць въ  
селянській родині на передмістю О-  
стровъ, вѣрою переховує до днісъ „staro-  
dawne tradycje tamtejszego ludu, t. j. pie-  
rogróźnia narodowości podług obrządków“ (отъ о що ходить Полякамъ!)  
... Ледви кілька місць пробули ізъ  
Щирци „emissary świętojurscy“ а вже  
заколотили цѣлу парохію а на о. Бублика  
спровадили комісію съдѣчу въ  
консисторії за то, що „Lachów“ по-  
ширавъ при виборахъ. Бідний „starowina“,  
страшно згрызася, бо вже иль жів, не  
бути въ таїхъ „opalach“ въ всіхъ сто-  
рінъ, бо въ одній сторонѣ постає въ  
єго парохії противъ нему руска па-  
тріотична партія молодежи (слово!),  
збунтованої черезъ „wicarię“, котра  
кинулася до рускихъ га-  
зетъ (depsi sławni!) а зъ горы вновь ти-  
сне „ks. Bublika ciężka prawica świę-  
tojurskiego konsystorza!“ А пее  
то днісъ „pod rządami pasterskimi ks. me-  
tropolity Sembratowicza (розумій: того са-  
мого, що юлька вінъ тому вернувъ съ ру-  
скою депутатію въ Риму!)“  
Бідний о. Бубликъ! Если то пра-  
вда, що его такъ въ всіхъ сторінъ ти-  
снуть, то спрадїж жаль іамъ его дуже!  
Але іамъ, изводичимъ допись католицкого  
„Dziennik-a Rosp-ого“ не іде о о. Буб-  
лика, але о тое фарнєство, лицемір-  
ство польське, котре „czyli ujęły ustami —  
и серци ало помышляє“. Польки смі-  
ють кидатися вже і на нашого архи-  
єпископа толькожъ для того, що біть подобно  
єшионть хорватські Штросмаєръ  
беть патріотомъ, и дбаз о благо и пошагу  
свої народності, — они сміють мішта-  
ти въ дѣла адміністративні нашої  
консисторії и диктовати їй, кому она  
мас давати посады душпастирські! Такъ  
то розуміють Польки туго „году и є-  
дностъ“ Русинівъ съ Польскими. „Бідно  
разомъ до Риму — але за то пыречітесь  
русского имени и бѣдайтесь іамъ — на  
польонізацію!“ Що Польки такъ а не  
инакше розуміють году и єдностъ, на  
тое іамъ ще одинъ доказъ: Кельондаи  
Змартныхъ відмінъ въ Львовѣ въ день сь  
Кирила и Методія въ польській імені  
Владиславъ въ польській імені, ізъ  
котримъ відмінъ въ польській імені  
Владиславъ въ польській імені, ізъ  
котримъ буде мѣститися той інтернатъ  
для „młodzieży grecko-katolickiego obra-  
zki“ и выражено заявляють, що той інтер-  
натъ має на цѣли вибранія „przedze-

феномен дослідів: якщо сокалінські глини тають на тій гроті, котрі марно спилюють від кісткової редактора „Switha“! Також „Фло“ виглядає не практичні, але це теорія падіння! Оно інакше, а все то для того, щоб снігові показати „году“ і «здібності». Гдіже та згада! Дорого сна пасажирів!

"Wszystko jedno — gość a gość! Jedna krew! Pokażcie mi chemika, któryby zdolał rozebrać krew moją na atomy i pokazał, który atom polski a który rosyjski! Kraków należy do Rosinów!" Такъ пришлось на педагогическомъ склонѣ изъ Кракова Жаніонть Савиницкій, директоръ педагогическаго семинарии, въ тысячу пода-гоговъ били ему браза.

Але трохи іншімъ густъ говорить коломийців інспекторъ окружнаго на конференції учительской въ Коломиѣ. Прочитаймо, що въ тѣмъ докладѣ написано (т. 34 въ 24 липня с. р.) Р. Слоніевскій премовілъ: „Oświadczenie tu publicznie, ke jestem Rusinem z dnia pradziada. Jeżeli atoli poszczacie mnie, ke wprowadzam lacuskie litery do russkiego pisma, to nie mogę tego zaprzeczyć, a muszę nie skrywać prawdy i zapratat się: gdzie jest ten język russki, o którym tyle krzyku robią czasopisma russkie? Gdzie russka literatura? Stanowco i otwarcie powiadam: niema russkiego Języka, niema russkiej literatury! Obecni temu przemówieniu russcy skonfundowani (но не беззакомѣтно!) widocznies, pospieszyli czempredzej zwrócić uwage mowcy, te temat tej mowy odstępuje od rzeczy, на co p. Słoniowski: „To, co ja mówię — jest do rzeczy!” Таки! Слоненскій має разумъ! Онъ говорилъ — do rzeczy... Онъ говорилъ не тѣмъ, „единстви и агоды”, подобно искъ и п. Садчининскому — а той тематъ все — do rzeczy!

Але признатй, честныі рускій Читателе, що при коштовною повысшою бесѣдѣ п. к. инспектора п. Слоненскаго ви польскіх газетах и тобѣ задрожалабы руки къ самтого обуренія грудя твойѣ, яко отое въ тойъ твари намъ перо въ руки вильяло, коли переписало слова: „piensa ruskię języka, pienią russkiej literatury!“ Але заразъ прійшла намъ изъ думку по-словини: „песъ бреше, вътеръ несъ“ и руки гноиъ наѣла за перо... але все жъ перве дрохнить и ледви годна написати ѹблъка слѣдъ: ц. к. рада школьна — — п. Слоненскій, ц. к. инспекторъ, — — бідный ты, народ рускій — — єдистъ и егода — — польска теорія польска практика!...

## ДОПИСИ.

**Зъ Долиньского.** («Образчик» ч.)  
старости ез. Долина.)

Читатель „Дела“ мабуть добре спі-  
візить із пам'ті, якъ то минувшого ро-  
ку по рускому інчу паша власна тисячу  
книж розшищали підготувати Іосифинській  
ко тисячі церковний, хотічи тымъ спрово-

Z wyniku tych badań przyszedłem

Objawiały niedawno kierownictwo c.

k. Starostwa dolinaskiego i zastawyły już (jak zdąziałem) taki stan rzeczy, nie chcąc na razie występuwać stanowczo przeciw takim nieprawom i powadze stanu duchownego wielce uwiązanemu postępowaniu ze strony wielebnych kierowników Urzędów parafialnych.

W jednak na przyszłość zapobiedz-

Ażeby jednak na przyszłość zapobiedzić a względnie położyć tamże takim nadużyciom ze strony Wielbnych kierowników Urzędów parafialnych i w ten sposób chronić powagę stanu duchownego, zwracam uwagę Wielbnych Urzędów parafialnych na postanowienia ustawy państowej i 1874 D. p. p. N. 50 a w szczególności na przepisy zawarte w §§. 23 25 i 26 tejże ustawy, i oznajmiam uprzejmie, iż na przyszłość w razie gdyby takie nadużycia ze strony Wielbnych kierowników Urzędów parafialnych doszły do mojej wiadomości zmieszczony będę o wykonaniu ciążących na mnie obowiązków służbowych zastosować w każdym wypadku jak najściślej postanowienia powyżej powołanej ustawy państowej.

Przy sposobności przeprowadzeniu czynności urzędowych odnoszących się do spraw konkskrypcyjnych i regulacyjnych podatku grantowego przekonałem się również, — (o czym już powiedziałem przednio doniesienia mnie dochodziły) że niektórzy Wielebni kierownicy urzędów parafialnych — (nie wchodzące w to, czego w dobrym czyli też w złym zamiarze miesząją się niepowołanie na agenda Zwierzchności gminnych, wpływając częstokroć na załatwienie spraw należących do zakresu urzędów gminnych lub też tymże z strony przełożonych władz poruczonych w pojedynczych wypadkach atrudniają na celnikom gmin ich urzędowanie czasem nawet, (jak to się przy tegorocznej konkskrypcji i regulacji podatku grantowego przekonałem) — udaremniają wykonanie

Zdarzyły się nawet pojedyncze wyjątki, że relacje urzędu gminnego były redagowane a nawet przez Wbnego kierownika urzędu parafialnego własnoręcznie pisane, o treści których to relacji zapytywany w c. k. Starostwie dotyczący naczelnik i pisarz gminny nie mógł i nie był stanie dać potrzebnego wyjaśnienia. — Ja z jednej strony z obowiązka mego służbowego gotów jestem i będę zawsze i wszędzie strzodzić i podnosić powagę i godność duchowieństwa, tak też z drugiej strony w wykonaniu ciążących na mnie obowiązków strzodzić będę zakres działania tutej Zwierzchności gminnych jakotę W-bny Urzędów parafialnych i nie dopuścić niczego prawnego i niekompetentnego mieszczącego się W-bnych kierowników urzędów parafialnych do praw należących do zakresu Zwierzchności gminnych i postąpić w razie niestosowania się do wskazówek niniejszego moego okólnika według postanowień 60 powołanej wyżej Ust. państ.

Spodziewam się że Wielobni kierownicy Urzędów parafialnych, których mniejszy okólnik dotyczy, zechę na przyszłość zastosować sięścią do powyższych wskazówek opartych na postanowieniach powołanej ustawy państwowej i uwolnić mnie tym sposobem od niemilego a nawet przykrego wykonania rygoru w tej ustawie wyrażonego.

Đolina dnia 20 maja 1881.

U. k. Starosta Barański m. p.

Неходимо ближе изъ разобрь сего „обижника“ бо говорить быть самъ себѣ такъ що не потребуетъ жадныхъ вънтарныхъ. Знають хиба лишь уважа на тое обстоятельство, что иль тоймъ „обижнику“ нема на учисеній закиды рукою духовенству нападеного на одиссанту. „Dowiedzialem się, przekonał się“ — се не аргументы. Да и того то диво, что той обижникъ доткнути духовенствомъ оно добавчахъ иль „обижнику“ и старалъся искусь уязвили цѣль.

Цуваєт ми, що скаже на този пакетъ Консисторія, що наша „Рада“ е скамъ?

Okólnik.

Z powodu doniesień i wielokrotnego zainteresowania się stroną naczelników gmin jako też ze stron prywatnych przeciw wielebnym kierownikom Urzędów parafialnych

цией, выступим пороже против основанию читальни. Не великое со диво! Такъ мы вѣдь добре знаемъ, что каждый ружъ иль лутишому межи Русинами, есть соліо пъ оѣѣ нашимъ соѣднамъ-добрѣдѣмъ! Иль заблажалося на архіонамѣй Руси ихъ, кѣлькастѣлѣтнимъ, напоманьеъ отбудовати Польшу, томуъ то они не даючи сопѣнѣть о проенѣтупольскаго народа, гидаютъ мояъ дикий люде на нее, чо рускіи и вѣсѣ горичцѣ не перебераютъ иль средетвахъ, у нихъ „сеi пѣшицаѣ ѣродки!“ Такъ захотѣли имъ, п. дописонателю, щобы нашиъ нотарь п. Б. давиши черезъ наши окулиры па проенѣту народа и не бути противный васнонаню читальнѣ. Такъ мы извѣшиши томъ, покинемо обви- ницу п. нотаря иль той спрайнѣ, а поизо- лимо собѣ попробовать добраться еще до когось иного, чо иль уваги на его ста- новице взгледомъ Русинѣ щирецкихъ и рускои народности больше виноватый иль п. нотарь.

ети до Русинѣ стоять изъ рѣшъ съ своимъ знакомымъ п. нотаремъ.  
И чмужъ та о. Бубликъ изъ рѣзъ васнонаню читальнѣ икесиѣ притодѣ? Чи може о. парохъ переенѣтанный, чи его прихожане стоять иже на такъ вычи- кѣмъ степени проенѣты, чо иль начи- читати и учитись не треба? Намъ ждуши чо противно; мы зауважали изъ приходѣ щирецкимъ, гдекотрѣ дуже тихѣ гдѣ межи прихожанами, хибы, потрѣ вакон- юемъ читальнѣ легко можнабы угузута. О. Бубликъ о нихъ може не знати, чи нехай выбачить емѣлости нашой, чо же вакжимо, ему на сей разъ, одну вакону. Отъ изъ приходѣ щирецкимъ притечкуя поганымъ виначай, чо во помнѣнїи иыхъ службахъ та похоронки, вапнаютъ люде горѣквош таи на кладбищи „пѣщную пажати“. Справдѣ, ее дуже незвѣтайнѣ вицѣ и теперѣнныхъ часахъ, коли твердей запановала межи нашимъ на-

Нашердъ спытаемъ, кто повиненъ винтилъ за таке дѣло, искъ вкладанье читальни межи нашимъ народомъ, чи то на селѣ чи въ такомъ мѣсточку, где руской интелигентціи майже иждивенъ нема? Кто якъ не тѣ, котрѣ на тое поставлены, щобы межи народомъ ширити религійно-моральне ображованье, кто якъ не тѣ, котрыхъ єдиною задачею дужно быти: за помочию просвѣтѣтии двигати народъ въ упадку, очищувати его въ налогбѣ, забобонѣть, приводити его до самопознанїя, показувати ему дорогу до добробыту, кто отсє довженъ принятись за тое дѣло, искъ не рускій священникъ?

Тычкасомъ що дѣлєн? Коли гдеко-  
тѣ священики не вѣжаючи на всій  
противности, съ правдивымъ пожертво-  
ваньемъ берутся за дѣло просвѣщенія на-  
рода, а немаючи иерархъ стадого мѣсци и  
не страхаючись переслѣдованія колитордіи  
и всякого рода „dobraziej-бѣзъ смѣла и  
крѣпко приступаютъ до тяжкого дѣла,  
то противно многї другї сидачи на до-

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ

### Австрійско-Угорська Монархія.

(Западъ монархъ) Францъ-Іосифъ Вильгельмъ вже рѣшено поставили и день 4 серпня с. р. въ Зальцбургъ. Зѣздови тому один приносятъ подъ объѣзъ чистокъ куртоязы, другій добивають памъ и значенье политич., а третій скрѣпленіе союза между обѣими державами. Движущимъ часами звѣстіе бывало стратегія коронованый членъ зѣзду, поѣздъ царь Александръ II. Симъ разъѣздъ по россійскаго не буде. Газеты разсказали буди иѣсть, что цари на зѣздѣ буде развѣнчаны лжій delegatъ, — ожидай же иѣсть оказаися неправдиво.

ЗАГРАНИЦЯ.

**Россия.** Коли противъждають из-  
рядки изъ полуудиныхъ (украинскихъ) гу-  
берніяхъ Россіи притихъ, высокое правительство графа Кутайсова изъ Амь-  
фисаветградъ, Одесу и другія кѣста, въ  
бы дѣлъ высѣдѣніе кореній притихъ про-  
тивъжидовскихъ именоридкѣвъ. Гр. Кутайсовъ  
доказываетъ правительству, что тѣа бѣзопас-  
бульныхъ исканій не столько хищниковъ  
рече же простонародія противъ хищниковъ  
и тѣимъ подобныхъ промысловицъ, сколько  
экономическимъ положеніемъ, приведшемъ  
страдающего отъ широкой екальватской  
тихъ т. зв. "кулаковъ", разумѣется, изъ  
числъ и жидовъ, который наибѣльше измѣ-  
ютъ на назву кулаковыхъ пизовъ. На то  
такоже недавно гладували о тѣхъ, на  
кіи вида проигрыша розселена жидовъ изъ  
Россіи въ той цѣлѣ, чтобы жили въ  
привилегіяхъ, где ихъ генеры думаютъ  
зрѣдки и по высокамъ такъ думаютъ  
хлѣбородныя а зионізъ другого спору  
щобы черезъ розомыну по ширинѣ Россіи  
они поволи вынародовались въ маленькихъ  
гнѣздахъ съ христіанскими робучими  
Такъ гадка вызывала много толковъ въ  
contra. Гр. Кутайсовъ изъ своей стороны  
выоказавъ противъ такому розоселенію не  
дѣлъ упышныхъ результатовъ, еслиъ да  
будутъ тревати такій экономічнѣйшии  
иже ось генерий, которая вынуждена  
громъ жидовскій.

виродостойкого жорежа, що ГР



